

Betænkning

over forslag til lov om udlevering af lovovertrædere.

(Afgivet af udvalget den 26. maj 1967).

Udvalget har i 4 møder behandlet lovforslaget og har herunder haft i samråd med justitsministeren.

Udvalget har i samråd med ministeren drøftet, om ordene „på grund af særlige omstændigheder“ medfører en urimelig begrænsning af anvendelsesområdet for forslagens § 3, stk. 5. Justitsministeren har over for udvalget fremhævet, at udlevering efter bestemmelsen afskæres i alle tilfælde, hvor der foreligger begrundet tvivl om rigtigheden af den bevisbedømmelse, der har fundet sted i det land, som har fremsat begæring om udlevering; det kræves ikke yderligere, at „særlige omstændigheder“ skal tale for, at udlevering nægtes. Justitsministeren har i denne forbindelse påpeget, at henvisningen i den foreslåede formulering til „særlige omstændigheder“ er udtryk for på den ene side, at den fremmede afgørelse normalt må lægges til grund, således at der ikke pålægges danske myndigheder pligt til en tilbundsgående bevisbedømmelse, som de ikke har praktisk mulighed for at foretage, på den anden side, at myndighederne har pligt til nærmere undersøgelse, hvis særlige forhold i sagen kan give anledning til tvivl — således navnlig hvis den, som søges udleveret, selv henviser til bestemte konkrete omstændigheder, som rejser tvivl om rigtigheden af den udenlandske dom eller beslutning om anholdelse eller fængsling.

Udvalget har endvidere med ministeren drøftet spørgsmålet om udlevering for politiske lovovertrædelser, især spørgsmålet om udlevering for en lovovertrædelse, som ikke i sig selv er af politisk karakter, men som har forbindelse med en politisk lovovertrædelse. Justitsministeren har over for udvalget fremhævet, at man ved afgørelsen af, om en lovovertrædelse må betragtes som politisk, ikke vil lægge afgørende vægt på, hvorledes handlingen er kriminaliseret i det

land, hvor den er begået, men på, hvordan handlingen efter dansk opfattelse må bedømmes på grundlag af de omstændigheder, hvorunder den er begået, og på gerningsmandens motiv.

Det har endvidere været diskuteret, om forslaget giver tilstrækkelig sikkerhed mod udlevering, hvor den, der søges udleveret, må forventes at blive udsat for straffe, der efter dansk opfattelse er barbariske, eller som står i åbenbart misforhold til lovovertrædelsen. Justitsministeren har over for udvalget fremhævet, at forslagens § 7 ikke er begrænset til tilfælde, hvor udleveringsuforenlighed med humanitære hensyn beror på personlige forhold, jfr. ordet „navnlig“.

Spørgsmålet om betydningen af en afgørelse truffet i en tredje stat har været drøftet. Justitsministeren har her anført, at udlevering vel som hovedregel ikke bør tillades, hvis det oplyses, at den, som ønskes udleveret, i en tredje stat er domfældt eller frifundet for den lovovertrædelse, som ligger til grund for anmodningen om udlevering, men at dette næppe gælder undtagelsesfrit, og at spørgsmålet om betydningen af en sådan afgørelse mest hensigtsmæssigt kan afgøres efter en konkret bedømmelse.

I forbindelse med reglen i lovforslagets § 14 om beskikkelse af forsvarer har man drøftet, om der ikke i alle tilfælde burde beskikkes forsvarer. I forbindelse med domstolskontrollen har man endvidere diskuteret fristerne i lovforslagets § 16 på 3 dage. Justitsministeren har her fremhævet, at bestemmelsen i denne paragraf tilgodeser dels hensynet til at sikre den, som ønskes udleveret, en rimelig retsbeskyttelse, dels hensynet til, at udleveringssagen ikke unødigt trækkes i langdrag.

Udvalget har endvidere diskuteret forholdet mellem reglerne om udlevering og reglerne i udlændingelovgivningen. Justits-